

saa lidt tænke mig, at et Dobbeltspor kan blive nødvendigt om 50 Aar, som det er det i Øjeblikket.

Hauge: Jeg skal følge Formandens Henstilling om at tale kort, for at vi kunne blive færdige med Forhandlingerne om den foreliggende Sag i dette Møde. Jeg har dog et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af Forslaget om at bygge den faste Bro fra Masnedø til Falster. Saaledes som Forslaget foreligger for os, saaledes som Undersøgelsen er foretagen og Beregningen er gjort, forekommer det mig, vi i Virkeligheden ikke have andet at gøre end enten at vedtage den foreslaaede østlige Brolinie eller forkaste Forslaget. Der er ganske vist foretaget Beregninger over forskellige andre Planer og Projekter, over Møensrouten, og hvad det vil koste at bygge en høj Bro, over, hvad det vil koste at bygge en Bro, der ligger vestligere, og endelig er der Beregninger over, hvad det vil koste at bygge en Tunnel. Men man faar straks ved at gennemlæse de forskellige Planer, der ledsage Lovforslaget, det Indtryk, at det, Ministeriet vil, er at bygge den østlige Bro. Der gøres en Beregning over, hvad en Tunnel vil koste, og det hedder i den kalkulatoriske Oversigt, at det vil koste 16,100,000 Kr. foruden et Beløb til elektriske Anlæg til Tunnelens Drift; men i selve Bemærkningerne staar der, at Tunnelen vil koste 25—27 Millioner Kr., og det hedder endvidere, at én Tunnel ikke er tilstrækkelig, men at der skal to til, og de opgøres til et Beløb af over 50 Millioner Kr. Ganske vist er der saa her Tale om en helt anden Tunnel, nemlig en dybere liggende, men man maa dog formode, at den Tunnel, der kalkulatorisk er anslaaet til at koste 16,100,000 Kr., ogsaa vilde være brugbar, for ellers vilde der jo ingen Mening være i at fremsætte Beregninger over den.

Det er i det hele vanskeligt i den korte Tid, der er levnet Folketinget til Sagens Bedømmelse, at danne sig et korrekt Skøn over, hvad der er det rigtigste, og om det overhovedet er nødvendigt at gaa til den her foreslaaede store Udgift. Men man faar et bestemt Indtryk af, at Statsbanernes Ledelse ønsker en anden Forbindelse fra Masnedø til Falster end den, man har nu, og den maa vel altsaa være nødvendig, ellers var der ingen Grund for Statsbanernes Ledelse til saa bestemt at kræve Forandring. Da nu den tekniske Sagskundskab er kommen til det Resultat, at det vilde være at foretrække at faa en fast

Forbindelse fremfor en Færgeforbindelse, forekommer det mig, at Rigsdagen maa tage sit Standpunkt, saa vidt det er muligt, i Overensstemmelse hermed.

Jeg vil da stemme for Forslaget, saafremt det for mig paa tilstrækkelig afgørende Maade kan godtgøres, at Skibsfarten ikke vil lide saa meget, at den lægges halvvejs øde i det paagældende Farvand, og at der skabes betryggende Garantier for, at det Arbejde, der her bliver at udføre, udføres udelukkende af danske Arbejdere, saa vidt de ere i Stand dertil. Jeg vilde have foretrukket en Tunnel under det paagældende Farvand fremfor at bygge en Bro. For det første anser jeg under alle Omstændigheder en Tunnel for at være sikrere, og for det andet vil en Tunnel ikke lægge Skibsfarten nogen Hindring i Vejen. Der kan ikke være Tvivl om, at det vil der gøres ved en Bro, hvad enten man vælger den vestlige eller den østlige Linie. Her er der jo Tale om et af de mest befærdede Farvande indenfor Landets Grænser, nemlig Storstrømmen. Det er oplyst, at der hvert Aar i de 9 Maaneder, hvori Skibsfarten særlig foregaar, passerer 10—12,000 Skibe gennem det paagældende Farvand. Den overvejende Del af Fartøjerne, der passere Storstrømmen, er mindre Sejlskibe, og Sejlskibstrafikken har i de senere Aar haft meget vanskelige Kaar at arbejde under her i Landet. Det er derfor i høj Grad betænkeligt, om Staten foretager Foranstaltninger, der yderligere forværre Forholdene for Sejlskibstrafikken. Vi forbedre den udenrigske Forbindelse ganske vist, men forværre samtidig den indenrigske, og det synes jeg, man ikke ret vel kan gøre.

Der foreslaas at bygge en Læmole paa Dyrefod-Flakket for at gøre det muligt for dem, der komme Vest fra, at ankre op, saa de ikke skulle risikere at sejle ned ved Broen under en stærk vestlig Storm, og der foreslaas tillige at anskaffe to Bugserbaade, der gratis skulle bugserer Skibene gennem Broen. Jeg er imidlertid ikkesikker paa, at disse Foranstaltninger vilde være tilstrækkelige til at afværge Farerne ved, at der bygges en Bro. Jeg henstiller derfor til Udvalget og til Trafikministeren at skaffe sig fyldestgørende Oplysninger hos praktiske Skibsførere af mindre Sejlskibe om, at Broens Bygning ikke vil lægge saadanne Hindringer i Vejen for Sejlskibene, at Broens Bygning ikke vil lægge saadanne Hindringer i Vejen for Sejlskibene, at det praktisk talt bliver umuligt at befare dette Farvand i de Maaneder af Aaret, hvor det er særlig uroligt Vejr. Sejlskibsfarten